

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **M.B.**, nar. X., S., zast. JUDr. J.G., advokátom, Advokátska kancelária H., Z. proti žalovanému: **M.M.**, nar. X., V., B., zast. S., s. r. o., V., B., **o zaplatenie zmenkovej sumy 11 617,78 Eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16. júna 2010, č. k. 15 CoZm 1/2010-139 /4106204833/ (vec Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 29CbZm 9/2007), takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16. júna 2010, č. k. 15 CoZm 1/2010-139 v spojení s uznesením z 20.07.2010, č. k. 15 CoZm 1/2010-150 (vec Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 29CbZm 9/2007) **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania v sume 277,75 Eur do troch dní na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre zmeňujúcim napadnutým rozsudkom zo 16. júna 2010, č. k. 15 CoZm 1/2010-139, zamietol žalobu žalobcu, ktorej Okresný súd v Nitre vyhovel svojim rozsudkom z 01.12.2009, č. k. 29 CbZm 9/2007-109 (4106204833), ktorým Okresný súd v Nitre zmenkový platobný rozkaz tohože súdu zo dňa 04.01.2007, č. k. 29Zm 6/2006-15 v spojení s opravným uznesením tohože súdu zo dňa 21.09.2009, č. k. 29CbZm 9/2007-93 ponecháva v platnosti v celom rozsahu.

Súčasne žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov námietkového konania vo výške 1 231,23 Eur, ktorú mal povinnosť zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu - advokáta JUDr. J.G., a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že žalobca predložil súdu prvopis zmenky zo dňa 15.05.2005, o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať, súd dňa 04.01.2007 vydal zmenkový platobný rozkaz, č. k. 29Zm 6/2006-15. Súd v zmenkovom platobnom rozkaze uložil odporcovi, aby do troch dní odo dňa jeho doručenia zaplatil navrhovateľovi: zmenkovú sumu 350 000 Sk, 6% úrok zo zmenkovej sumy od 11.02.2006 do zaplatenia a trovy konania vo výške 21 000 Sk (zaplatený súdny poplatok za návrh 21 000 Sk).

Žalovaný vystavil dňa 15.05.2005 vlastnú zmenku splatnú bez protestu na videnie na zmenkovú sumu 350 000 Sk. Zmenka bola dňa 10.02.2006 v mieste splatnosti prezentovaná za účelom jej vyplatenia remitentovi (žalovanému), avšak bezvýsledne. Na zmenku nebolo platené vôbec. Zo zmenky je žalovaný výlučne vystaviteľ ako priamy dlžník, preto vykonanie protestu nebolo potrebné.

Zmenkový platobný rozkaz bol doručený odporcovi dňa 02.02.2007 podľa § 175 ods. 3 OSP.

Žalovaný v námietkach proti vydanému platobnému rozkazu uviedol, že zmenka predložená súdu obsahuje podstatné formálne vady, pre ktoré ju nemožno považovať za platnú zmenku. Splatnosť uvedená v zmenke je v rozpore s Článkom I, § 33 ZZŠ.

Žalobca sa k námietkam žalovaného písomne nevyjadril, hoci mu boli riadne doručené.

Právny zástupca žalovaného namietal najmä splatnosť zmenky, ktorá je uvedená v zmenke dvomi spôsobmi. Prvý spôsob uvádza, že je splatná na videnie, druhý spôsob, že je

splatná do dvoch rokov od vystavenia zmenky. Preto je zmenka absolútne neplatná. Zmenka je skriptúrny úkon, kde sa obsah prejavu vôle posudzuje výlučne z jej textového obsahu. Preto je stanovenie splatnosti zmenky vnútorne rozporné a neprípustné podľa ZZŠ. Čo sa týka pravosti podpisu, žalovaný trval na vykonaní súdnoznaleckého dokazovania. Žalovaný takisto namietal absenciu kauzy zmenky.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že žalovaný ho v máji 2005 oslovil s tým, že si chce od neho požičať sumu 350 000 Sk, kdežto žalovaný uviedol, že sa pozná so žalobcom z miesta bydliska. Žalobca aj žalovaný mali bar. Obaja sa poznali v rámci kolegiálnych vzťahov.

Po odvolaní žalovaného odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra, č. k. 29CbZm 9/2007-109 zo dňa 01.12.2009 zmenil tak, že zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Nitra zo dňa 04.01.2007, č. k. 29Zm 16/2006-15 v spojení s opravným uznesením tohto súdu zo dňa 21.09.2009, č. k. 29CbZm 9/2007-93 v celom rozsahu zrušil. Ohľadne náhrady trov konania vo výroku vyslovil, že o nich rozhodne súd až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. K tomu došlo uznesením z 20.07.2010, č. k. 15 CoZm 1/2010-150 (4106204833), ktorým žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 4 090,88 Eur do troch dní k rukám jeho právneho zástupcu.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd konštatoval, že predmetná zmenka je splatná na videnie do dvoch rokov od vystavenia v S., PSČ X. Vystaviteľ: M.M., r. č. X., bytom V., v S. dňa 15.05.2005 Podpis vystaviteľa: M. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu. Konštatoval, že z obsahu vlastnej zmenky vystavenej dňa 15.05.2005 cit.: „Splatná na videnie ...“ vyplýva, že o zmenku na videnie, ktorá sa stáva splatnou v okamžiku jej predloženia na platenie, predložená zmenka nezodpovedá, z pohľadu ďalšieho znenia tejto zmenky „... do dvoch rokov od vystavenia v S., PSČ X.“.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu ani v tom, že žalobca mal možnosť určiť splatnosť zmenky na videnie do dvoch rokov od jej vystavenia.

Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 34 ods. 1 ZZŠ žalobca mal maximálne len možnosť predložiť predmetnú zmenku na platenie do dvoch rokov od jej vystavenia, a teda táto zmenka na videnie nemohla byť splatná do dvoch rokov od vystavenia. Z formulácie

vlastnej zmenky vyplýva, že v zmenke sú v podstate určené dve rozdielne určenia splatnosti (na videnie a do dvoch rokov od vystavenia), čo s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 2 ZZŠ spôsobuje jej neplatnosť. Preto rozsudok prvostupňového súdu zmenil, zmenkový platobný rozkaz zrušil a žalobu zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Mal výhrady voči právnomu názoru odvolacieho súdu v tom, že žalobca mal maximálne len možnosť predložiť predmetnú zmenku na platenie do dvoch rokov od jej vystavenia, a teda táto zmenka na videnie nemohla byť splatná do dvoch rokov od jej vystavenia.

Tento názor odvolacieho súdu nie je v súlade so znením Čl. I, § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., ktorý neurčuje len jedinú možnosť lehoty splatnosti, nevylučuje ani určenie lehoty splatnosti tak, ako bola vymedzená na zmenke.

Odvolací súd nebral do úvahy ani skutočnosť, že zmenku vystavil žalovaný a ak by bola pre nedodržanie formy neplatná, nemôže sa podľa zásad občianskeho práva a ustanovení občianskeho zákonníka dovolávať ten, kto neplatnosť spôsobí, žalobca je toho názoru, že žalovaný v prípade, ak by bol neplatnosť spôsobil, ak by bola zmenka neplatná, tak konal už pri vystavení zmenky s úmyslom podviesť žalobcu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, teda sú preukázané dôvody jeho podania, navrhol preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. Navrhol dovolanie žalobcu voči rozsudku odvolacieho súdu zamietnuť ako právne neopodstatnené.

V tomto podaní uviedol, že zo zmenky samotnej, ktorá je ako jediná podstatná pre výklad prísne formálneho skriptúrneho aktu nevyplýva, že by zmenka mala byť v lehote dvoch rokov predkladaná k videniu alebo či od vystavenia je splatná do dvoch rokov. Zmenka neobsahuje pri doložke splatnosti žiadny odkaz na jej prezentáciu a spojenie do dvoch rokov je naviazané na splatnosť a nie na prezentáciu, ktorá v zmenke úplne absentuje.

Žalobca poukazuje v dovolaní ďalej na to, že ak bola žalobcom vystavená vlastná zmenka, jednalo sa o úkon žalovaného, ktorý by sa v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka nemohol domáhať neplatnosti tohto právneho úkonu, ak by ju sám spôsobil. Je však nutné

konštatovať, že žalovaný sa nedomáha neplatnosti zmenky v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje neplatnosť relatívnu, ale poukazuje na neplatnosť zmenky ako právneho úkonu z hľadiska § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením čl. 1 § 33 ods. 2 ZZŠ, t. j. poukazuje na neplatnosť absolútnu, ktorú súd posudzuje ex offo, bez ohľadu na návrh účastníkov konania a rovnako bez ohľadu na to, kto právny úkon vykonal, aj keď naďalej tvrdil, že podpis žalovaného bol na zmenke zneužitý v rozpore so zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa domnieva, že v danej veci nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu odvolacím súdom, a preto žiadal dovolací súd, aby dovolanie rozsudkom zamietol a priznal náhradu trov dovolacieho konania, ktoré písomne vyčíslil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 2 OSP) po zistení, že sú splnené procesné podmienky dovolania, preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý (§ 236 ods. 1/, § 238 ods. 1/, § 240 ods. 1/, § 241 ods. 1/, § 242 ods. 1/ OSP). Zistil, že dovolanie nie je podané dôvodne, preto ho zamietol (§ 243b ods. 1 OSP).

Jednoznačne treba prisvedčiť odvolaciemu súdu postup správny, ale nie úplný. Vzhľadom na to, že uplatňovanie nárokov zo zmenky pred súdom formou zmenkového platobného rozkazu je nejednotné a spôsobuje značné nejasnosti, dovolací súd preto považuje za potrebné na právne aspekty uplatňovania týchto nárokov poukázať podrobnejšie.

Pri uplatňovaní týchto nárokov pred súdom treba aplikovať viaceré právne normy, okrem zákona zmenkového a šekového (zák. č. 191/1950 Zb., do účinnosti vstúpil 1.1.1951 - Čl. III, § 11), na ktorom zákone a jeho nedodržaní založil svoj zmeňujúci rozsudok aj odvolací súd. Súčasne so ZZŠ vstúpil do účinnosti aj Občiansky zákonník (tzv. „stredný“), zákon č. 141/1950 Zb. (§ 570) a po jeho nahradení terajším Občianskym zákonníkom, zákonom č. 40/1964 Zb., účinným od 1.4.1964 v znení zmien a doplnkov. Nepochybne zmenka bola a je písomným právnym úkonom. Občiansky zákonník sa nedotýka a nedotýka toho, aké formálne náležitosti má mať zmenka, ale už sa dotýka toho, či tento právny úkon spĺňa náležitosti platného právneho úkonu všeobecne a podľa ZZŠ. Najvyšší súd ako súd dovolací už v inej veci pre pochopenie uviedol príklad, že obdobne nestačí drevenú bránu natrieť na zeleno a napísať naň „železná brána“, aby sa stala železnou branou a podobne napísať na zdrap papiera „zmenka“ a tým sa stáva zmenkou s plnými zmenkovými právami.

Pri uplatňovaní práv zo zmenky sa vychádza z toho, že „ak je predložená zmenka, o ktorej správnosti niet pochyb“, má zmenečník práva podľa ZZŠ. Kým však to súd zistí, nemôže prihliadať na nejakú koncentračnú zásadu, pretože tá by súdu bránila zistiť, či ide o pravú zmenku, či nie je týmto právnym úkonom zakrytý podvod, prípadne také okolnosti, ktoré podľa Občianskeho zákonníka robia tento právny úkon neplatným (spravidla s následkami absolútnej neplatnosti). To isté platí v rámci skúmania tzv. kauzálnych námietok (§ 17 ZZŠ), ktoré sú kauzálnymi námietkami len v prípade, že zmenka spĺňa všetky náležitosti platnej zmenky.

Hmotnoprávne náležitosti sú zdôraznené tým, že nároky zo zmenkových vzťahov sú považované za tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 Obchodného zákonníka), zákona č. 513/1991 Zb., čo je vo vzťahu k zmenkám len duplicitné konštatovanie, pretože povaha ZZŠ obsahuje znaky obdobné absolútneho obchodu.

Procesné uplatnenie nárokov zo zmenky pred súdom bolo upravené v Občianskom súdnom poriadku (zákonom č. 142/1950 Zb.), ktorý nadobudol účinnosť taktiež 1. januára 1951 (§ 678) a takisto následne ju nahradila aj teraz platná úprava podľa Občianskeho zákonníka (zákona č. 99/1963 Zb.), s účinnosťou od 1.4.1964 (§ 376).

Podľa OSP z roku 1950 uplatnenie práv zo zmenky bolo upravené ako „Zmenkové a šekové konanie“ v § 423 a § 424. Bolo zaradené ešte pred rozkazné konanie. Podľa § 423:

(1) Ak žalobca predloží so žalobou v prvopise zmenku alebo šek, ktoré majú všetky náležitosti platnej zmenky alebo šeku a o pravosti ktorých niet pochybnosti, s ďalšími listinami potrebnými podľa platných predpisov na uplatnenie jeho nároku a ak žiada, aby bola jeho žaloba vybavená platobným rozkazom, vydá sudca bez vypočutia žalovaného zmenkový (šekový) platobný rozkaz. V rozkaze uloží žalovanému, aby do troch dní pod exekúciou zaplatil žalobcovi sumu žiadanú v žalobe spolu s vedľajšími pohľadávkami a určenými trovami alebo aby v tej istej lehote podal proti tomu námietky na súde, ktorý vydal rozkaz. Ak chce žalobca alebo žalovaný napádať iba rozhodnutie o trovách, môžu tak urobiť iba sťažnosťou v lehote troch dní.

(2) Platobný rozkaz so žalobou sa doručí žalovanému do vlastných rúk. Ak žalovaný nepodá proti nemu včas námietky alebo ak ich vezme späť, nadobudne platobný

rozkaz účinnosť právoplatného rozsudku. Neskoro podané námietky odmietne sudca bez ďalšieho konania.

(3) Ak žalovaný podal včas námietky, predseda senátu určí termín na ústne pojednávanie o nich (§ 420). Na ďalšie námietky vznesené neskoršie sa neberie zreteľ. V rozsudku súd vysloví, či sa platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo či sa zrušuje a v akom rozsahu.

A podľa § 424:

Ak žiadosti o vydanie platobného rozkazu nemožno vyhovieť, určí predseda senátu termín na ústne pojednávanie o žalobe (§ 420).

V teraz platnej úprave zmenkový platobný rozkaz bol zaradený až po obyčajnom platobnom rozkaze pod nadpisom „Zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz“, v ustanovení § 175 ods. 1, 2, 3 OSP (odseky 4 ž 8 sa tohto problému nedotýkajú). Podľa tohto ustanovenia:

(1) Ak navrhovateľ predloží v prvopise zmenku alebo šek, o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva, súd vydá na jeho návrh zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, v ktorom odporcovi uloží, aby do troch dní zaplatil požadovanú sumu a uhradil trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu, alebo šekovému platobnému rozkazu namieta. Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz sa musí doručiť do vlastných rúk odporcu. Ak nemožno návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu alebo šekového platobného rozkazu vyhovieť, nariadi súd pojednávanie.

(2) Ak odporca nepodá námietky včas alebo ak ich vezme späť, má zmenkový platobný rozkaz, alebo šekový platobný rozkaz účinky právoplatného rozsudku. Neskoro podané námietky, námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie alebo námietky, ktoré nie sú podané oprávnenou osobou, súd odmietne.

(3) Ak odporca podá včas námietky, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr už nemožno prihliadať. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz ponecháva v platnosti, alebo

či ho zrušuje a v akom rozsahu. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz.

Od účinnosti ZZŠ až doposiaľ konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu bolo a **je vždy konaním návrhovým**. V predošlej úprave bolo presne uvedené, ako má súd postupovať. V novej úprave tento postup nie je úplne uvedený, ale možno ho vyvodiť z platného OSP, totiž ak ide o návrhové konanie, nezáleží na tom, kto je oprávnený návrh podať, aká je osobitná úprava pre tento návrh, ale od základných zásad pri návrhovom konaní nemožno ustúpiť. Tou základnou zásadou je, že návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu je treba doručiť druhej strane do vlastných rúk (§ 79 ods. 1 OSP). Súd sa nespreneverí tomu ustanoveniu, aj keď návrh doručí druhej strane ešte pred vydaním zmenkového platobného rozkazu, ale najneskoršie súčasne so zmenkovým platobným rozkazom. Je to odôvodnené tým, že ak má súd poskytnúť účastníkom spravodlivú ochranu ich práv (§ 1 OSP), musí prihliadať aj na ochranu práv druhého účastníka, už aj s prihliadnutím na to, že námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu možno podať vo veľmi krátkej (trojdňovej) lehote a druhej strane je tiež treba tým poskytnúť možnosť na lepšiu prípravu pre samotnú obranu, ktorú použije druhá strana v námietkach. Pri vydaní zmenkového platobného rozkazu súdy **spravidla** nedodržia zákonný postup (čo platí aj o postupe prvostupňového súdu v tejto súdnej veci).

Podľa úvodnej časti vety § 175 ods. 1 OSP: „Ak navrhovateľ predloží v prvopise zmenku alebo šek, o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva, súd vydá na jeho návrh zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, v ktorom“

Obsahom konania pri podaní návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu, ale aj pri rozhodovaní o námietkach, či zmenkový platobný rozkaz ponechať v platnosti, nie je len preskúmanie správnosti postupu pri vydaní zmenkového platobného rozkazu, ale najmä zisťovanie a hodnotenie oveľa širšieho okruhu skutočností, ako sú uvedené v návrhu na vydanie, či v námietkach proti vydanému platobnému rozkazu. Ide tu o spôsobilosť zbaviť alebo nezbaviť odporcu zmenkového záväzku. Ide o nové skutočnosti, ktoré nemohli byť a ani neboli predmetom skúmania, pretože ich navrhovateľ neuviedol, ak by boli v jeho neprospech. Konanie o námietkach má len zriedka charakter opravného konania, spravidla je pokračovaním konania prvého štádia zmenkového konania a rozsudok

v ňom vydaný je výsledkom komplexného zhodnotenia všetkých skutočností, majúcich vplyv na záver o existencii zmenkového záväzku a povinnosti žalovaného ho splniť.

Požiadavkou citovaného ustanovenia OSP je, aby navrhovateľ predložil „v prvopise zmenku (alebo šek), o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať“. Súdny, ktoré zmenkový platobný rozkaz vydávajú, uspokojujú sa v podstate s tým, čo tvrdí v návrhu navrhovateľ, ale druhej strane ani tento návrh nedoručia. Návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu **musí** obsahovať kauzu zmenky. Druhou požiadavkou cit. ustanovenia je predložiť „ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva“. Na realizáciu zmenky, „o ktorej pravosti niet dôvodu pochybovať“, v mimosúdnom konaní podľa ZZŠ nie je potrebné predkladať nijaké ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva. K súdnemu konaniu dochádza až vtedy, keď v mimosúdnom konaní zmenečník neuspeje. Na otázku, o aké listiny, ktoré treba k návrhu pripojiť, pôjde, možno odpovedať, že pôjde najmä o protest pre neprijatie zmenky, prípadne dohoda o vyplňovanom práve blankytnej zmenky, prípadne zmluva, ktorá zakladá zmenkovú povinnosť a prípadné ďalšie doklady, ktoré konkrétny prípad vyžaduje.

Už to, že je zmenka (cudzia) protestovaná, sčasti spochybňuje pravosť zmenky. Ak súd vydá zmenkový platobný rozkaz a ak zmenkovo zaviazaná osoba podá námietky včas a nezoberie ich späť, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie. Pojednávanie súd musí nariadiť („nariadi“), vykoná s tým spojené úkony, vykoná dôkaznú povinnosť (§ 120 OSP), vyhodnotí dokazovanie (§ 132 OSP) a rozsudkom rozhodne, či zmenkový platobný rozkaz ponechá v platnosti alebo ho zruší a v akom rozsahu.

Z toho treba vyvodiť, že zmenkový platobný rozkaz môže vydať len zákonný sudca, ktorý jedine v prípade, že je zákonný dôvod, nariadi pojednávanie a vo veci môže rozsudkom rozhodnúť. **V tejto konkrétnej veci Okresný súd v Nitre postupoval správne**, ale odlišný postup zachovávajú niektoré iné súdy v SR (OS Bratislava V), preto na tento nesprávny postup dovolací súd pre úplnosť poukazuje. Pri tomto nesprávnom postupe zákonný sudca použitím § 374 ods. 3 OSP poveruje vybavovaním vydávania zmenkových platobných rozkazov justičných čakaťov alebo súdnych úradníkov. Zákomom č. 371/2004 Z. z. z 27. mája 2004 o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z. z. a č. 757/2004 Z. z.), s účinnosťou od 1.1.2005, pre vybavovanie zmenkových a šekových vecí boli určené konkrétne okresné súdy v sídlach krajských súdov (§ 10).

Podľa predchádzajúcej úpravy v prvom stupni v zmenkových veciach rozhodovali krajské sudy (dovtedy platný § 9 ods.3 písm. c/ bod 3 OSP). Vydaním zmenkového platobného rozkazu nemohol byť poverený súdny tajomník, ani justičný čakateľ, ale rozhodovať musel sudca (vtedy platný § 36b ods. 2 OSP). Sotva možno pripustiť, že prenesením vecnej príslušnosti o rozhodovaní v zmenkových veciach z krajských súdov na okresné sudy mohla prejsť aj právomoc v týchto veciach zo sudcov krajského súdu na súdnych úradníkov na okresných súdoch. Zákonné dôvody, ktoré tomu bránia, boli uvedené už vyššie.

Okresný súd v Nitre správne nariadil pojednávanie, vykonal potrebné dokazovanie, ale podľa výsledkov dokazovania nemal podklad pre ponechanie zmenkového platobného rozkazu v platnosti, práve naopak. Tento jeho nedostatok napravil odvolací súd tým, že zmenkový platobný rozkaz zrušil.

Nový zmenkový platobný rozkaz v tejto veci už nebude môcť byť vydaný.

Úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP). Za účelne vynaložené náklady na bránenie práva považuje dovolací súd jeden úkon právnej služby v sume 270,54 Eur + režijný paušál v sume 7,21 Eur. Spolu suma 277,75 Eur. DPH súd nepriznal advokátovi, keďže ide o nároky štátu voči advokátovi a nie voči účastníkovi v konaní.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová